RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

nr. 8469 van 11 mei 2012
in de zaak A. 204.463/XIV-34.147

In zake : XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Rim Amdouni
kantoor houdend te 9000 Gent
Coupure 383
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

---

Het cassatieberoep, ingesteld op 13 april 2012, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 76.954 van 12 maart 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 19 april 2012 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Artikel 3, §1, 6° van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State vereist dat het verzoekschrift waarbij cassatieberoep wordt ingesteld “de naam en het adres van de verwerende partij voor het rechtscollege” bevat. De opgave van de gekozen woonplaats van “de verwerende partij

voor het rechtscollege" is evenwel niet vereist, zodat, daargelaten de vraag of de vermelding van de gekozen woonplaats van de verwerende partij zoals vereist door artikel 16 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, een substantiële vormvereiste is en daargelaten de vaststelling dat onderhavig verzoekschrift wel degelijk een adres voor de verwerende partij vermeldt, de verzoeker geen belang heeft bij de opgeworpen schending. Het eerste middel is kennelijk ongegrond.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen neemt waarop artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen niet van toepassing zijn. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

Met de algemene bewering dat hij "bij een terugkeer naar zijn land (…) andermaal het slachtoffer (zou) worden van onmenselijke behandeling nu hij opnieuw riskeert mishandeld te worden door zijn schoonfamilie en diens aanhangers" en dat "indien "(…) (hij) uitgewezen zou worden en terug dient te keren naar Armenië (…) dit (…) een onmenselijke behandeling op zich (vormt)", maakt de verzoeker geen schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, aannemelijk. Het derde middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op elf mei tweeduizend en twaalf, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Joris Casneuf **Carlo Adams**